

Aik. II

Kielikeskusutisia

LANGUAGE CENTRE NEWS

N:o 7 / JOULUKUU - Dec. 1979

SISÄLTÖ - CONTENTS

	Sivu
RAPORTEJA - REPORTS	
Paul Kostera: Kielistudioitseopiskelun kehittämisestä	3
Anne Räsänen: Modern Language Centre, the Ontario Institute for Studies in Education	12
Håkan Ringbom: Nordiskt symposium om interspråk på Hanaholmen	24
Silja Pellinen: Kansainvälisen semiotiikan yhdistyksen maailmankongressi Wienissä	25
Sirkka Laihiala-Kankainen: Suomalais-neuvostoliittolainen kääntäjäseminaari	30
TIEDOTUKSIA - INFORMATION	
Psykolingvistiikan seminaari	33
Lancaster seminar for European teachers of English	33
Institute for English Language Education courses	34
The Centre for English Studies summer courses	34
Tredje nordiska tvåspråkighetssymposiet	35
1980 Linguistic and TESOL Institute	35
3rd European symposium on LSP	35
Praktisk lingvistik	36
Michigan State University instructional materials	36
AFinLAN uutisia	37
Uusi julkaisu Korkeakoulujen kielikeskuksen julkaisusarjaan	37
KIELIKESKUKSEEN SAAPUNUTTA KIRJALLISUUTTA	37
Publications received by the Language Centre for Finnish universities	
ENGLISH SUMMARY	39

VIRKALÄHETYS JYVÄSKYLÄN YLIOPISTOSTA

Osoite / Address:

Korkeakoulujen kielikeskus /

Language Centre for Finnish Universities

Jyväskylän yliopisto / University of Jyväskylä

SF-40100 JYVÄSKYLÄ 10

FINLAND

KORKEAKOULUJEN KIELIKESKUS

JYVÄSKYLÄN YLIOPISTO

JYVÄSKYLÄN
YLIOPISTO
17. 12. 1979
KIRJASTO

RAPORTTEJA - REPORTS

Paul Kostera
Savonlinnan kieli-instituutti

KIELISTUDIOITSEOPISKELUN KEHITTÄMISESTÄ*)

Johdannoksi

Maamme useimmissa korkeakoulutasoisissa laitoksissa on opiskelijoilla jo tällä hetkellä ainakin jonkinlaiset mahdollisuudet harjoittaa myös kieli-studioitseopiskelua (KS-itseopiskelua).

Artikkelin tavoitteena on tarkastella suhteellisen lyhyesti mutta kokonaisvaltaisesti korkeakoulutasoisen KS-itseopiskelun kehittämistyöhön liittyviä näkökohtia mm. kokoamalla yhteen Suomessa julkaistua aihetta käsittelevää kirjallisuutta.

KS-itseopiskelua korkeakoulu- ja laitospohjaisesta kehitettäessä on luonnollisesti huomioitava, että KS-itseopiskelun lähtökohdat ja/tai tavoitteet poikkeavat eri tapauksissa jonkun verran toisistaan riippuen mm. siitä, onko kyse

- kielten laitosten tarjoamasta itseopiskelusta kieliaineiden opiskelijoille vai
- kielikeskusten kieltenopetuspalveluista eli muille kuin varsinaisille vieraiden kielten opiskelijoille tarjotuista sekä tutkintoihin sisältyvistä että vapaaehtoisista kieliopintojaksoista.

KS-itseopiskelua toteutettaessa on myös huomioitava,
- saavatko opiskelijat myös opettajaohjauksista kurssimaista KS-opetusta vai
- tapahtuuko suullisen kielitaidon opetus pääasiallisesti KS:ssa itseopiskellessä.

*) Artikkelin perustuu kirjoittajan Savonlinnan kieli-instituutin opettajainkokouksessa 23.10.1979 pitämään alustukseen "Vapaaehtoisten kielistudioharjoitusten ym. KS-itseopiskelun kehittäminen". Alustusta on muokattu tätä artikkelia varten jonkun verran laaja-alaisemmaksi.

Vastaava toimittaja / Managing Editor: Liisa Kurki-Suonio
Toimituskunta / Editorial Staff: Eva May
Eila Pakkanen
Liisa Ruuska
Timo Sikanen
Helena Valtanen
Marjatta Ylönen

Puh. / Tel. 941-291720 Kurki-Suonio
291721 Pakkanen, Lampinen
291722 Ruuska, Ylönen
291723 May, Valtanen
291726 Sikanen
292830 Laihiala-Kankainen, Koponen

Jotta kirjoittajan asennoituminen aiheeseen kävisi lukijalle alun alkaen ilmi, todettakoon seuraavaa:

"Itsenäinen työskentely kielistudiossa lisääntyy todennäköisesti suuresti, mutta ainoaksi kielten opiskelumuodoksi se tuskin kehittyy (edes aikuisopiskelussa). Useissa tutkimuksissa ... on tultu siihen tulokseen, että (suullisen kielitaidon omaksumiseen) tarvitaan myös luokkaopetusta, pienryhmätyöskentelyä ja henkilökohtaista ohjausta. Kuitenkin jopa 90 % opiskeluvajasta voidaan käyttää (korkeakoulutasolla) itsenäiseen työskentelyyn, jos opiskelu saadaan hyvin motivoivaksi."¹ (Kirjoittajan sulkutäydennykset.).

Viimeksimainittu arvio ("jopa 90 %") lienee aivan liian rohkea, varsinkin kun 1970-luvulla on muodostunut vallitsevaksi käsitykseksi, että (täysin) ohjelmoitu opetus sisältää mm. tiettyjä "audiolingvaalisia heikkouksia". Niinpä nykyään pidetäänkin ns. ohjattua opetusta mielekkäämpänä. Tällöin KS-ohjelmat

- kattavat tavoitekentän vain tiettyjä painopistealuita (ts. muu osa suullisen kielitaidon opiskelusta tapahtuu luokkahuonetilanteessa ym. kontaktiopetuksen puitteissa - varsinkin jos puhevalmiustuntien opiskelijaryhmien suuruus voidaan säädellä mahdollisimman optimaaliseksi);
- eivät ole kaikki täysin ohjelmoituja eli ohjelmaohjattuja (itseneuvovia), vaan osa niistä on ulkoisesti ohjattuja (opettajajohtoisia tai tulevaisuudessa myös tietokoneohjattuja).

Mikäli KS-itseopiskelua voidaan toteuttaa tavoitetietoisesti, monipuolisesti ja muutenkin mielekkäästi, on mahdollisuus

- eriyttää (= nopeus-, syvyys- ja laajuusyksilöllistää) suullisen kielitaidon opiskelua luokkatilannetta paremmin, mikäli kovin heterogeeninen opiskelijaryhmä on liian suuri; ts. mm.
- tehostaa suullisen kielitaidon opiskelua eli jopa lyhentää opiskeluaikaa.

KS-itseopiskelua korkeakoulutasolla toteutettaessa on syytä myös ottaa huomioon, ettei useimmilla korkeakouluopiskelijoilla liene kuin vasta aikaisintaan 1980-luvun puolivälistä lähtien mahdollisuus totuttautua jo keskiasteen oppilaitoksissa KS-itseopiskeluun.²

Ratkaistavia kysymyksiä

KS-itseopiskelua kehitettäessä on kussakin tapauksessa selvitettävä seuraavanlaisia kysymyksiä ja tehtävä seuraavanlaisia valintoja:

1. Kuinka monta % opiskelijoista käy nykyään mm. kieli- ja vuosikurssikohtaisesti ja kuinka säännöllisesti (jopa opetusohjelmaan, lukujärjestykseen tms.

merkityissä) vapaaehtoisissa KS-harjoituksissa - ja miksi / miksi ei? (= mielipidetiedustelu)

2. Olisiko KS-itseopiskelu järjestettävä

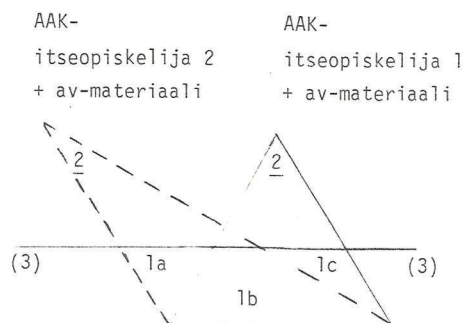
- 2.1 yksilö- ja/tai ryhmäkohtaisesti (Myöskö laitoksen henkilökunnalle?)
- 2.2 aamu- vai iltapäivisin ja/tai iltaisin? (Tämä on myös KS-kapasiteetti- ja resurssikysymys!)
- 2.3 vain AAK-KS:issa vai myös erillisin AAK-nauhurein laitoksen itseopiskelupisteissä ("kuuntelusopeissa") ja/tai kotona? (= "Koti-KS"! Vrt. nykyään vielä perin harvinaiset "suulliset kotitehtävät" ja yleistyvää kauko-opetus! Huom. tekijänoikeudelliset näkökohdat ja vrt. yleisten kirjastojen av-palvelut!)³
- 2.4 täysin ei-ohjatuksi vapaaehtoiseksi (harrastuspohjaiseksi) virike-, tuki- ja täydennysopiskeluksi vai myös jollakin tavalla opettajajohtoisesti ja/tai KS-amanuenssien ja/tai vanhempien opiskelijoiden valvonnassa?
 - 2.4.1 korvaamaan jonkun pakollisen kurssin kokonaan tai osittain (esim. poissaolon pakolliselta KS-tunnilta) ?
 - 2.4.2 tukemaan pakollista KS- ja luokkaopiskelua (tukiopetus) tai
 - 2.4.3 täydentämään sitä (lisä-, syventävä opiskelu) ja missä suhteessa muuhun opiskeluun?⁴

3. Pitäisikö KS-itseopiskelun perustua

- 3.1 nykyistä vähemmän subjektiivisesti ja sattumanvaraisesti valittuun KS-itseopiskeluohjelmistoon?
- 3.2 nykyistä enemmän diagnostisiin testeihin (ym. opiskelijantuntemukseen), jolloin ko. testit ovat itseopiskelun lähtökohtina?
- 3.3 nykyistä enemmän reseptiivistä ja produktiivista suullista kielitaitoa mittaaviin summatiivisiin testeihin, jolloin ko. testit ovat itseopiskelun tavoitteina?⁵

Eli: Onko mahdollista kehittää laitoksen KS-palveluja nykyistä kokonaisvaltaisemmin esim. terveydenhuollon alalla mitä luonnollisimmaksi koetun "diagnostisen kolmion" suuntaan?⁶

Potilas nauttii yksilöllistä lääkettä (tai saa kuntoutushoitoa)

Lääkäriin
diagnoosi

Apteekkarille
resepti (tai
kuntoutushoita-
jalle ohje)

Opettajan
diagnostinen
toiminta

Ohjelma
amanuens-
silta

Tällöin kielenopettaja toteaa esim. diagnostisessa testissä opiskelijoiden (1, 2 jne.) yksilölliset virheet (1a) ja valitsee tämän perusteella heille kullekin sopivimmat toimenpiteet, mm. sopivimman KS-ohjelman (1b). Saatuaan opettajalta tai KS-amanuenssilta kyseisen ohjelman (1c) kukin opiskelija ryhtyy esim. AAK-kirjastossa työskentelmään itsenäisesti (2 = perusopetustilanne) nimenomaan hänen yksilöllisiä oppimisvaikeuksiaan (tms.) huomioivan KS-ohjelman parissa. Opettaja voi tässäkin KS-työskentelymuodossa valvoa ja ohjata oppilaiden suorituksia (3, vallankin jos ohjelmat eivät ole likimainkaan itseneuvovia). KS-amanuenssille on korkeakoulutasolla alun alkaen delegoitu joitakin opettajalle pakollisessa KS-opetuksessa kuuluvia rutiinitehtäviä (ohjelman mahdollinen siirtokopiointi, monisteiden yms. jako, oikeiden vastausten heijastaminen piirtoheitinkalvolta jne.).

4. Mitkä ovat pää- ja sivukielessä (myös suomenkielessä!) sekä erikoisaloilla KS-itseopiskelijan kannalta tärkeimmät ohjelmatyypit?⁶

4.1 Tarvitaanko

4.1.1 kuullunymmärtämishajelmia (myös laulu-, vitsi- ym. virike- ja motiiviohjelmia sekä kirjallisuus- ja realiohjelmia)?

4.1.2 puhevalmiushajelmia eli

- ääntämis- ja intonaatio-hajelmia.
- tiluatiivisia rakenne- ja sanasto-hajelmia (mm. kontrastiivisia harjoituksia eli käännösdrillejä).

- puheohjelmia (eli KS:n kommunikointiharjoituksia)⁷

- 4.1.3 yhdisteohjelmia
- 4.1.4 tulkintaohjelmia
- 4.1.5 muita ohjelmia?

4.2 Pitääkö em. hajelmien olla

- 4.2.1 informaatio-, valmius-, virike- vai ongelmakeskeisiä hajelmia?
- 4.2.2 opetus-, harjoitus-, kertaus- vai testiohjelmia?
- 4.2.3 erillishajelmia vai hajelmasarjojen tai -patterien hajelmia?
- 4.2.4 opettajajohtoisia (ulkoisesti ohjattuja) vai mahdollisimman itseneuvovia (hajelmaohjattuja, siis mm. valmiiksi tuotettuja)?

Kokemukset näyttävät viittaavan siihen, että hajelmaohjaus sopii erittäin hyvin useimpiin kuullunymmärtämis-, kirjallisuus- ja realiohjelmiin sekä kieliopillisiin ja sanastollisiin (drilli-) harjoituksiin, kun taas ääntämis- ja intonaatioharjoituksissa sekä puhe- ja tulkintaohjelmissa tarvitaan paljon enemmän myös ulkoista ohjausta (opettajaa).

5. Mikä on KS-itseopiskelun kannalta mielekkäin arkistointijärjestelmä?⁸

Mikä motivoi opiskelijoita KS-itseopiskeluun

Positiivinen motivaatio on kaiken opiskelun liikkeellepaneva voima. Mm. seuraavien seikkojen on havaittu motivoivan opiskelijoita KS-itseopiskeluun:

1. Monipuolinen hajelmatarjonta. (Huom. instruktio- ja hajelmaomonisteet yms. sekä tulokontrolli!)
2. Luokka- ja KS-opettajan tavoitelähtöiset motiivointiperustelut.
3. Luokka- ja KS-opettajan muut toimenpiteet:
 - a) hajelmavihjeet,
 - b) hajelmien pohjustus ja syventäminen,
 - c) reseptiivisesti omaksutun aineksen suullinen aktiivointi, yms.

Vaikka laitoksella olisi mahdollisuus tarjota opiskelijoille tilaisuus itseopiskeluun KS:ssa, on heitä korkeakoulutasollakin innostettava, kannustettava, "houkuteltava" jne. eli motivoitava tähän toimintaan. Esim. Savonlinnan kieli-instituutissa tämän tapahtuu mm. seuraavilla tavoilla:

1. KS-amanuessi laatii opettajien antamien vihjeiden pohjalta opiskelijoille jaettavan monisteen, jossa on mainittu kielikohtaisesti sekä pää- että sivukielen eri vuosikurssien vapaaehtoisiin KS-harjoituksiin sopivia yksittäisiä ohjelmia ja ohjelmasarjoja.
2. Opettajat perustelevat tilaisuuden tullen sekä luokkatunneillaan (esim. puhevalmius- ja kielioppitunneillaan) että opettajajohtoisilla eli pakollisilla KS-tunneillaan (esim. ääntämis-, rakenne-, ymmärtämis- ja tulkintatunneillaan) vapaaehtoisen lisäharjoittelun tarpeellisuutta suullisen kielitaidon eri osa-alueilla. (On lisäksi havaittu, että huonosti mennyt suullisen puolen testi motivoi opiskelijaa yleensä KS-itseopiskeluun.)
3. Lisäksi ovat seuraavat luokka- ja KS-opettajien toimenpiteet osoittautuneet käytännössä hyvin toimiviksi (mutta koska ne perustuvat yksittäisten opettajien vapaaehtoiseen toimintaan merkiten heille ylimääräistä palkatonta työtä, ryhdytään niihin toistaiseksi suhteellisen sattumanvaraisesti):
 - a) Huomattuaan jollakin luokka- tai KS-tunnilla, että jokin yksittäinen seikka tuottaa joillekin opiskelijoille melkoisia oppimis- yms. vaikeuksia (esim. lukujen käyttö puheessa), opettaja antaa opiskelijoille KS-ohjelmavihjeen - mikäli nauhavalikoima sen sallii -, miten voittaa tämä vaikeus: "Pyytäkää KS-amanuessia soittamaan teille lukudrillinauhalla: n:o se ja se!"

Aivan harvinaisia eivät ole nekään tapaukset, että aikuisopiskelija itse pyytää opettajalta ohjelmavihjetä. Esim.: "Onko nauhastossamme puhelinkäytätymistä harjoitettavaa englannin/ruotsin/saksan/venäjän (tai suomen!) ohjelmaa?"

 - b) Opettaja voi sijoittaa pitkäkhön kuullunymmärtämishojelman (tai rakenne-, puhe- tms. ohjelman) "ohjelmistoonsa" mm. siten, että alkuosa käydään läpi opettajajohtoisesti luokassa tai KS:ssa, jolloin opiskelijat voivat käydä läpi loppuosan KS-itseopiskelun puitteissa. Ellei ymmärtämishojelmaan liity suullisia nauhakysymyksiä, opettaja voi jakaa tarvittavan kirjallisen materiaalin (kontrollitehtävät) samaisella tunnilla vapaaehtoisesta KS-harjoittelusta kiinnostuneille tai antaa ko. monisteen amanuessille jaettavaksi sitten edelleen itseopiskelijoille.

Opettajan olisi lisäksi syytä toimittaa amanuessille oikeat vastaukset monisteen tai ph-kalvon muodossa.

- c) Vieraiden kielten opiskeluun liittyvän kaupan tai tekniikan erikoisalan teksitunneilla luokassa opettaja korostaa muutaman kerran lukukaudessa opiskelijoille, että ko. teeman terminologiaa ei ehditä suullisesti aktiivoida varsinaisilla kaupan tai tekniikan neuvottelutulkinnan tunneilla luokassa ja KS:ssa. Heille tarjotaan tällöin mahdollisuus käydä vapaaehtoisten KS-harjoitusten puitteissa läpi ko. teemaa sivuva tulkintaohjelma.

Amanuessi soittaa tällöin opiskelijoille nauhaohjelman eli kopioi ohjelman oppilasosastoihin; kasettistudiossa hän antaisi opiskelijoille kyseisen kastein. 1. tulkintakierroksen jälkeen opiskelijat noutavat amanuessilta monistetun tulkintaehdotuksen (mallisuorituksen), jonka perusteella he saavat palautetta lukemalla monisteen ja samalla suoritustaan kuuntelemalla (vertailemalla). Näin opiskelija pystyy sitten 2. (tai oikeastaan jo 3.) kierroksella parantamaan tulkintasuuritustaan (moniste käännetään nurinpäin!).
- d) Eräät em. pakolliset neuvottelutulkintatunnit toteutetaan siten, että ne pohjaavat tiettyihin KS-ohjelmiin eli "puolipakolliseen" vapaaehtoiseen KS-itseopiskeluun. Tähänkin työskentelymuotoon opiskelijat suhtautuvat yleensä erittäin myönteisesti.

Olenaisia kehittämiskohkoja

KS-itseopiskelun kehittäminen sisältää ainakin seuraavat olennaiset näkökohdat:

1. Itseopiskeluun tarkoitettujen KS-ohjelmien tavoitteiden olisi yleensä nivellyttävä muun opetuksen tavoitteisiin.
2. Itseneuvovien KS-ohjelmien lukumäärää olisi lisättävä.
3. KS-amanuensseille olisi varattava riittävästi aikaa hoitaa itseopiskeluun liittyviä - lähinnä teknis-organisatorisia - käytännön järjestelyjä (varsinkin av-materiaalin ja mahdollisen tuloskontrollin syöttäminen).
4. Kussakin kielessä pitäisi vähintään yhden opettajan vastata - kohtuullista korvausta vastaan - KS-itseopiskeluun liittyvistä didaktis-metodisista käytännön järjestelyistä yms. eli lähinnä
 - 4.1 opiskelijoiden informoinnista.

- 4.2 puutteellisesti ohjelmoitujen mutta muuten käyttökelpoisten nauhaohjelmien muokkaamisesta.
- 4.3 tarvittavan visuaalisen ja kirjallisen oheismateriaalin valmistamisesta ja toimittamisesta KS-amanuensille.
- 4.4 tiettyjen itseopiskeluprosessien aikana ja/tai jälkeen vahvistuksen antamisesta ja palautteen saamisesta (KS:ssa ja/tai vastaanottohuoneissa).

Kaksi avainkysymystä

Edellä esitetyt näkökohdat voidaan kiteyttää seuraavaan kahteen olennaisimpaan kysymykseen:

1. Jokaisen kieltenopettajan työvelvollisuuksiin kuuluu motivoida oppilaansa ns. pakollisille eli yleensä opettajajohtoisille luokka- ja KS-tunneille! Mutta mitkä konkreettiset seikat motivoisivat opettajia motivoimaan oppilaitaan myös KS-itseopiskeluun?⁹
2. Miten KS-itseopiskelun edellyttämää laitoksen omaa ym. ohjelmatuotantoa voitaisiin realistisesti kehittää?¹⁰

Toisin sanoen: KS-itseopiskelua kehitettäessä on pohjimmiltaan kyse jonkin suuruisesta resurssien lisäämisestä asetettujen tavoitteiden pohjalta!

Viitteet

- 1 Komiteanmietintö 1971 A 11: Korkeakoulutasoisen kielistudio-opetuksen yleistä kehitystä suunnittelevan toimikunnan mietintö I. Helsinki 1971. (Valtion painatuskeskus)
- 2 Paul Kostera: Vieraiden kielten puhumiskokeesta (lukiossa; varsinkin luku "Ovatko kielistudiokoe-ehdotuksetkaan realistisia?"). *Tempus* 4/1979. (Sukol)
- 3 Paul Kostera: Opetusäänitteet ja tekijänoikeus. Kuva & Mäni 6/1979. (Kustannusliike Liikejulkaisut Oy)
- 4 Vrt.
 - Christine Tammisto: Kontrolliertes Selbststudium im Sprachlabor.
 - Enid Berggren: Long live the language laboratory!

- Timo Sikanen: The use of self-instruction in the teaching of listening comprehension - A report on a teaching experimentation.
- David Mendelsohn: The language laboratory in the post-audio-lingual era (varsinkin luku "Individual 'Library' work").

Kielikeskusuutisia 1/1979 = teemanumero "The language laboratory: Methods and materials. (Koreakoulujen kielikeskus)

- 5 Viljo Kohonen: The university language laboratory. Experimental findings. Turun yliopiston englantilaisen filologian laitoksen julkaisuja n:o 3. Turku 1972. (Turun yliopisto)

Vrt. muiden yliopistojen ja korkeakoulujen kielten laitosten KS-itseopiskelukokemuksiin ja kielikeskusten kieltenopetuspalveluihin (ks. esim. Helsingin yliopiston a) *Yliopisto-lehti* n:o 7/1979 ja b) Kielikeskuksen opinto-opas 1979-1980.

Vrt. myös Korkeakoulujen kielikeskuksen lähes täysin itseneuvoviksi ohjelmoituihin eri kielten kuullunymmärtämishjelmiin ym. KS-opetuspaketteihin (Kielikeskusmateriaalit 1/1973 - 14/1979).

- 6 Ks. esim. Paul Kostera:
 - Kielistudio-opetuksen peruskysymyksiä. Savonlinna 1977. (Savonlinnan Kesäyliopisto)
 - Vastauksia kielistudio-opetuksen peruskysymyksiin. Savonlinna 1978. (Savonlinnan Kesäyliopisto)
 - Kielistudio-opettajan käsikirja. Keuruu 1980. (Otava)

- 7 Suom. puheohjelma (ohjattua puhetta vapaammat tuotokset)
 - = engl. oral composition, production exercise (semi-guided oral expression);
 - = ruots. tal(övnings)program (mindre bunden talproduktion);
 - = saks. Sprechprogramm (freieres Sprechen).

- 8 Ks.
 - Berggren & Lindqvist: Kielistudio-ohjelmien luokitus- ja kortistointi-opas. Kielikeskuksen julkaisuja 4/1974. (Korkeakoulujen kielikeskus)
 - Riley & Zoppis: The sound and video library: An interim report on an experiment. Kielikeskusuutisia 1/1979. (Ks. 4; Korkeakoulujen kielikeskus)

- 9 Esim. 1 pakollinen KS-tunti = 2 opetusvelvollisuustuntia eli mm.: Onko KS-opetukseen liittyvä ohjelmointityö verrattavissa luentorasitukseen? Vrt. yliopistojen muutosääntöön: tietty luento tms. = 2 demonstraatio-tuntia.

10 Esim. palkallisen osa- tai kokonaisvirkavapauden mahdollistama ohjelmointityö (vrt. Opetusministeriön asettamat ohjelmatyöryhmät) ja/tai opettajien vapaa-aikanaan valmistamien ohjelmien tekijänoikeuksien myynti esim. Korkeakoulujen kielikeskukselle.

Ks. myös esim. Ola Berggren:

- Vieraiden kielten oppimateriaalien tuottamisesta.
- Kielten oppijaksojen tavoitteiden asettelun ongelmia.

Kielikeskusuutisia 5/1979. (Korkeakoulujen kielikeskus).

Anne Räsänen^{*})

University of Jyväskylä

Department of English

MODERN LANGUAGE CENTRE, THE ONTARIO INSTITUTE FOR STUDIES IN EDUCATION

ORGANIZATION

The Modern Language Centre (MLC) is part of the Ontario Institute for Studies in Education (O.I.S.E.) which, in turn, forms the Department of Educational Theory at the University of Toronto. O.I.S.E. was created in 1965, and has three main functions:

- 1) Graduate studies in Educational Theory (10 academic departments),
- 2) Research and Development in Education, and
- 3) Field Development

The MLC, which was founded in 1968, is the largest single unit within the Department of Curriculum. The Centre is concerned with the theory and practice of second language teaching and learning, and its functions in this field coincide with those of the Institute, being graduate studies, research and development, and field services. As a result from this affiliation with the Department of Curriculum, the MLC is not a separate administrative unit. The status of the Centre is reviewed every five years by a committee which is appointed by O.I.S.E. The third review is currently in process, and the present committee is chaired by Dr. Stacy Churchill, Co-ordinator of Research and Development.

^{*}) The writer had a scholarship from the Social Sciences and Humanities Research Council of Canada for the academic year of 1978-1979 to study at the Modern Language Centre for the degree of Master of Education in applied linguistics.

The centre also has an Advisory Committee which meets annually. It is primarily a committee of ideas, opinions, and expression of views, and its main role is to discuss, comment and advise on the progress of the activities of the MLC. The Advisory Committee is composed so as to represent the entire range of modern language interests (ie. representatives of the Ministry of Education, universities, school boards, schools and teacher training centres in Ontario). The Committee also has one external member (presently, Dr. W. Rivers, Harvard University). The Director of the Center for Applied Linguistics, Arlington, Va. (presently, Dr. R. Tucker) attends the meetings as an observer. A further function of the Advisory Committee is to serve as a liaison between the Centre and the field, and as a regular channel of communication with all sections of language teaching profession.

The staff of the Modern Language Centre includes faculty staff (3, one of whom is the Director of the Centre; presently, Dr. H.H. Stern), research staff (presently 12), and secretarial staff (presently 4). In addition, there are visiting professors who regularly complement faculty staff.

GRADUATE STUDIES WITHIN THE MLC

In the academic year 1978-1979 there were 99 part-time students (all in the M.Ed. programme) and 48 fulltime students in the MLC. The teaching staff included the following:

Dr. H.H. Stern; Dr. Patrick Allen; Dr. Sharon Lapkin; Dr. James Cummins, Visiting Professor; Dr. Norbert Dittmar, Visiting Professor (Freie Universität Berlin); Dr. R. Mougeon (Franco-Ontario Centre); Dr. Ellen Bialystok (MLC); Dr. Keith Brown, Visiting Professor (University of Edinburgh); Dr. E. Hanscombe (York University); Dr. Merrill Swain.

The following courses are included in the MLC programme:

Theory of Second Language Teaching (Stern)
 Research Colloquium in Educational Linguistics (Stern and Staff)
 Descriptive and Educational Linguistics of English (Allen) (Hanscombe)
 Introduction to Theoretical and Descriptive Linguistics (Brown)
 Advanced Colloquium in the Educational Linguistics of English (Allen)
 The Psychology of Second Language Learning (Bialystok)
 Psycholinguistic and Sociolinguistic Study of Multilingual Education (Cummins)
 Colloquium on Sociolinguistics and Education: Social Factors in Second Language Learning (Dittmar)

Educational Sociolinguistics of Canadian French (Mougeon)
 Methodology and Organization of Second Language Teaching (Stern)
 Bilingual Education and Bilingualism (Swain)
 Topics in Interlanguage Studies (Swain)
 Descriptive and Educational Linguistics of French (Lapkin)
 Advanced Colloquium in Educational Linguistics of French (Lapkin)

Visiting scholars and graduate students, who come from all over the world, are invited to participate in the projects that are of interest to them. This provides an excellent opportunity for exchanging ideas, knowledge and research results on the issues of educational linguistics, and keeps the Centre dynamic and constantly aware of new developments in different countries.

RESEARCH AND DEVELOPMENT (R & D)

The underlying principle of the research and development approach of the MLC has, since its beginning, been "to meet the practical needs of language teaching as well as to address theoretical issues through basic research". Basically, then, the MLC research activities can be divided into two groups: theoretical, or basic and fundamental, research (which does not necessarily have immediate application) and practical research. Most of the research and development activities were identified and formulated in the Centre (eg. The Bilingual Education Project), but some have been commissioned by an outside agency, eg. the Ministry of Education. The projects receive their financing from different sponsors: from the O.I.S.E. R & D funds, the Ministry of Education, the provincial government, the Humanities and Social Sciences Research Council of Canada, and from different private funds.

The Bilingual Education Project (Swain & Lapkin)

The Bilingual Education Project was initiated as a ten year longitudinal study in 1970 - 71 in response to requests from a number of Boards of Education for help in evaluating French immersion programmes in some Ontario schools. The scope of the Project's research includes four major components:

- 1) programme evaluation;
- 2) curriculum development and evaluation;

- 3) psycholinguistic studies; and
- 4) dissemination.

The ongoing evaluations focus on early total French immersion programmes, and early partial and late partial immersion programmes in schools of five boards of education in Ontario. In the 7th year of the longitudinal study the findings indicate that immersion is a successful educational experience.

The Project has produced some materials, which are evaluated through workshops and discussions with teachers. An evaluative survey of materials used to grade 6 has been carried out and published. Several tests of measuring French achievement in an immersion context have been developed. These include tests of listening comprehension, reading and writing skills, and oral skills. The project group has produced an extensive amount of publications.

A Survey of Bilingual Education Programmes Across Canada (Cummins & Lapkin)

The scope of the survey includes French immersion programmes for non-Francophones, English immersion programmes for non-Anglophones, as well as programmes in which a third language is used as a medium of instruction. Information is collected by means of questionnaires from all ten provinces.

Bilingual Exchange Project (Stern, McLean & Hanna)

The task of this project is to evaluate the summer and school-year exchanges between 28 school boards in Quebec and Ontario. The project seeks answers to questions such as whether the exchange improves understanding of English and French, whether there are any changes in attitudes; and on a more theoretical level, what can be observed within the context of formal vs. functional second language learning. According to the tentative findings of the first year, the students' proficiency in L₂ has in many instances improved greatly, and their attitudes towards English or French Canadians report an elimination of stereotypes and a spontaneous response to their own experiences.

French as a Second Language: Ontario Assessment Instrument Pool (Swain, McLean, Trauba)

This is one of a group of projects whose aim is to create assessment instrument pools for use in evaluating educational programmes and student

achievement in elementary and secondary schools in Ontario. The research activities are related to core French programmes in three areas: achievement criteria in each of the four language skills, formal and functional approaches to FSL teaching, and the development of an FSL assessment instrument pool.

In the first stage specific achievement criteria are identified in grades 6-10 depending on the number of hours of FSL instruction. In the second area the main concern is to determine the feasibility and practicality of measuring communicative competence. In a recent report the investigators present an examination of currently accepted principles of "communicative approaches", and propose a tentative theory of communicative competence. According to them, communicative competence includes three main competencies: grammatical, sociolinguistic (sociocultural rules of use and rules of discourse), and strategic (verbal and non-verbal communication strategies). They also propose a functionally organized approach for all stages of second language learning, and claim that communicative testing must include both the knowledge of L₂ and its use (competence), and an examination on to what extent the learner is actually able to demonstrate this knowledge in meaningful communication (performance) (Swain, M. and M. Canale, 1979).

Apart from investigating and developing testing techniques for measuring communicative competence, the Project will compile an FSL assessment instrument pool, and develop an item coding system and item retrieval procedures for the use of Ontario school boards and schools.

Module Making Project (Stern, Ullmann)

The Module Making Project is a long-term research and development project with three main purposes: 1) to produce multi-media modules that can be used as supplementary classroom materials in current French programmes; 2) to contribute to the discussion of new approaches to the curriculum for FSL; and 3) to demonstrate a set of procedures for materials development that stress both the research required and the evaluation of modules before their publication.

A Module is not a programme but a unit that deals with one specific aspect of learning a language, independent of any course or programme. Modules are developed within a multidimensional curriculum scheme that includes emphasis on language, culture, social activities and general language education. Seventeen modules have been designed so far, and three are currently being developed.

To choose one example, one of the new modules, called Dans le monde des affaires 2, is a French-for-Special-Purposes module. It engages the students in simulated business activities to teach them commercial French. This is one of a series on career-oriented topics for senior secondary school students.

English as a Second Language: ESL Modules Project (Allen)

The aim of this project is to devise one pilot module containing communicative language exercises for ESL students in Ontario high schools (intermediate students with at least two years of studies in English). The module will be test-taught and evaluated in the course of production. It will deal with material taken from the field of social studies, and provide a cycle of activities, all related to actual instances of spoken and written discourse.

ESL Professional Development Modules Project (Allen)

This project is a research and development project that aims at preparing multi-media modules for practicing teachers which would provide them with practical guidance for the instruction of English as a second language. The initiation of the project lies in the fact that although specialist studies in ESL are available at several Canadian universities, the majority of the teachers in ESL context do not have any specialized training. Furthermore, this need for training does not only concern ESL teaching as such, but is also present in regular classrooms where teachers of other subjects are facing a group of ESL students. Such experiences have pointed out the necessity of developing a systematic in-service training package for ESL teachers. The project aims at clarifying the content of such a material, and providing pre-packaged but flexible resource materials which can be used in a variety of teacher training situations.

The plan is innovative in two ways. First, the multi-media design of the programmes has never been exploited for professional development. Secondly, all materials will be designed in accordance with the view that second language teaching should as far as possible be a manifestation of meaningful communicative behaviour. With this view in mind, three interconnected needs can be seen as the basis of the project rationale:

- 1) Need for a more comprehensive and less dogmatic theory of L₂ teaching
- 2) Need for a set of functional teaching strategies to supplement the well-established formal strategies; and

- 3) Need to develop a language teaching curriculum with non-trivial content to promote the learning of subject matter as well as language.

As was mentioned above, these materials are based on the view that L₂ teaching should manifest meaningful communicative behaviour. This implies that language is considered to have two main levels: the level of correct usage (form), and the level of communicative use (content, function), both of which are seen as rule-governed. There are three fundamental methodological principles that the investigators consider essential in producing good communicative language teaching materials:

- 1) The students must somehow be brought to understand the relevant features of situations which govern the choice of language. Genuine communicative competence requires creative control over the rules of discourse to match the learner's control over the rules of grammar.
- 2) Grammatical competence and communicative competence are mutually supporting and their development must proceed side by side (ie. meaning and form).
- 3) Ways must be found to provide a gradual approximation to normal discourse. There must be the right degree of control.

According to the preliminary plan initially three modules will be developed. The first module will provide an overview of the principles and practices of ESL teaching, and will outline the various instructional options available to the teachers. Its purpose is to balance the claims of various competing teaching theories, and identify a framework of communicative activity which can be applied in ESL teaching. The introductory module will have the following components:

- 1) general principles of materials design;
- 2) assessment of the teaching and learning problems in specific environments and of English language requirements for ESL students in particular subject areas; and
- 3) exemplification of subject-related language teaching techniques by selected materials.

The second module will take up the topic of physical science, and the third will deal with Canadian history. The ESL instructional techniques will be related to existing materials in the subject area, and the teachers will be shown how to enhance the development of language skills in ESL students. Each module will include selected readings, lesson

planning suggestions, and an annotated bibliography. All modules are prepared in frequent consultation with teachers and administrators.

The Language Teaching and Learning Project (Stern, Bialystok)

This theoretical project was preceded by another project called Effective Language Teaching and Learning, whose main outcome was an extensive study and report on the characteristics of good language learners. The research was carried out in 1974 and 1975.

The study on the Good Language Learner employed two methodologies, and, respectively, was carried out in two parts. In the Adult Interview Study good and poor language learners were interviewed as regards their language learning experiences and attitudes, to find out whether good language learners tackle the language learning task differently from poor language learners, and whether they have certain characteristics which predispose them to good or poor learning. In the Main Classroom Study students and teachers' perceptions of the learning context and individual learning styles were recorded. This was followed by a systematic and objective observation of the good language learner in action in his learning environment using a specially developed observation schedule. The informants were subjected to various tests measuring their receptive and productive competence, cognitive style and personality factors. Both students and their teachers were interviewed. These techniques were employed to explore various learner and learning factors, the learning environment, the strategies and techniques consciously used by the learner, and the learning outcome. The following major categories of successful language learning strategies were established:

- 1) Active task approach;
- 2) Realization of language as a system;
- 3) Realization of language as a means of communication and interaction;
- 4) Management of affective demands; and
- 5) Monitoring of L₂ performance.

Two personality and cognitive style factors were identified as important for successful language learning; tolerance of ambiguity and field independence (ie. ability to focus on the relevant stimuli of the language learning task and disregard the irrelevant ones). Students with different cognitive styles employ different learning and communication strategies. Although attitudes to the language learning situation are important, positive attitudes do not seem to provide a sufficient condition for success. (Naiman 1978)

The present Language Learning and Teaching Project is being carried out as two independent studies, the Teaching Study and the Learning Study. The main object of the Teaching Study is to develop a systematic method of description for second language teaching in classroom settings in order to identify relevant distinctive features of classroom interaction to learning outcomes. The teaching/learning process is described and analysed on two levels: with reference to teaching activities and classroom interaction.

The Learning Study addresses itself to the following questions:

- 1) What are the critical factors involved in second language learning in general and in the case of individual learners?
- 2) What are the pedagogical implications of the findings?

Current focus is on a detailed examination of the facilitative effects of the inferencing strategy on reading comprehension and vocabulary translation, cloze test performance, and oral communication. So far a study on the role of inferencing in comprehending written text has been carried out, as well as a study on inferencing as an aspect of cloze test performance. The results suggest that the deliberate provision of different kinds of contextual information and instruction in inferencing techniques are pedagogically expedient in L₂ reading comprehension. However, it seems evident that a systematic analysis of the cueing and contextualizing techniques used in instruction is necessary, since language learners can, and should, use information from a wide range of sources to promote comprehension and easy and efficient use of language (Bialystok 1979).

Third Language and Multicultural Studies

This is a new field of research activities at the Modern Language Centre. During the past year, three main directions have been pursued in order to establish a research foundation in the area of third language and multicultural studies: 1) several research projects related to language issues in minority group education have been developed (eg. Adjustment Patterns of Children of Japanese Ethnic Origin in Toronto Schools, and Proposal to Investigate the Learning of English, French, and Italian by Children from Italian Home Backgrounds in Toronto); 2) dissemination and advisory activities for teachers and others concerned with minority group education have been developed; and 3) contacts have been established and information exchanged with educators working in the area of

immigrant education in Britain, U.S.A, Australia, Scandinavian Countries, and West Germany in order to bring an international perspective to bear on Canadian concerns in this area.

INFORMATION AND FIELD SERVICES

1. Language Teaching Library and Reference Service

The library collection consists at present of approximately 6,500 books, 2,700 tapes, 45 language tests, 35 journals and newsletters, 1,700 documents, 65 sets of filmstrips and other visuals. The MLC library, supplemented by the O.I.S.E. library has the most comprehensive collection of materials for L₂ pedagogy in Canada. The library is also a clearinghouse, a consultation service, and a professional development resource used throughout the province. The services include assisting teachers in selecting teaching materials for particular pedagogic purposes in various languages compiling information on language teaching theory and methodology and supplying information on courses, conferences and other professional activities. The library serves more than 5,000 persons a year.

2. Working Papers on Bilingualism/Travaux de recherches sur le bilinguisme

The circulation of the Working Papers is up over 1,200 individuals and institutions in about 50 countries. However, with other formal journals having recently been initiated in the field, the issue No. 20 will be the last one (18 have been published). The MLC is expected to be associated with a new journal Applied Linguistics, with Dr. P. Allen as one of its editors.

MLC PLANS FOR THE FUTURE: 1980-1984

The following plans and suggestions are expressed in the Director's reports to the Advisory Committee and the O.I.S.E. MLC Review Committee.

The Scope of MLC Activities and Language Emphasis

The MLC recommendation is that over the next five years the Centre should remain within its current terms of reference, which define it as a study centre for second language teaching and learning, bilingual education, and educational or applied linguistics. The language emphasis should remain as English and French as second languages while greater consideration should be given to minority languages as L₁ and L₂. Furthermore, the three areas of activity - graduate studies, research and development, and field activities - should be relatively balanced.

Internal Organization and Institutional Affiliation

The MLC feels that it should have an autonomy within the O.I.S.E. structure. The centre would function as an independent and cohesive unit of O.I.S.E., which has a separate budget, and follows its own policy developed by the Director and the staff. The establishment of the priorities should not compete with proposals and decisions of the Department of Curriculum.

The Modern Language Centre should have its own faculty complement, and besides the Director and academic staff, an administrative Research Officer and a Senior Secretary. For the purposes of Graduate Studies, the MLC would remain affiliated with the Department of Curriculum. Its academic programme would be considered a 'focus' area, and not a separate programme. The academic areas that should be covered within the MLC area:

- 1) second language pedagogy;
- 2) bilingualism and bilingual education;
- 3) educational linguistics;
- 4) psycholinguistics, including the psychology of L₂ learning;
- 5) sociolinguistic aspects of language education;
- 6) descriptive and applied linguistics of French;
- 7) descriptive and applied linguistics of English;
- 8) third languages and multiculturalism;
- 9) research methods, language testing and evaluation; and
- 10) language teaching technology

These suggestions imply a small increase in numbers of academic staff. However, the MLC suggests to the Review Committee to include in their

recommendations a proposal to O.I.S.E. to consider during the coming five-year period the setting up of a Department of Applied Linguistics and Language Education. Such a department would bring together the language interests of the MLC with those of the Franco-Ontarian Study Centre, as well as the L₁ language activities (eg. reading, mother tongue education) of the Department of Curriculum. Such a department would also be unique in Canada and have immense possibilities.

Future Research and Development

Despite the continuing reality of budgetary restraint the MLC plans to continue research in three major areas:

- 1) research on teaching and learning;
- 2) language curriculum development; and
- 3) evaluation: test development and curriculum evaluation.

The MLC has proposed for an administrative budget to provide for services which the MLC carries out in order to function, internally, as an office, and, externally, as a centre.

REFERENCES*)

- Bialystok, E. 1979. The Role of Conscious Strategies in Second Language Proficiency, Canadian Modern Language Review, 35: 372-394.
- Bialystok, E. and J. Howard, 1979. Interencing as an Aspect of Cloze Test. Performance, Working Papers on Bilingualism, 17: 24-36.
- Canale, M. and M. Swain, 1979. Theoretical Bases of Communicative Approaches to Second Language Teaching and Testing. French as a Second Language: Ontario Assessment Instrument Pool Project, Ontario Institute for Studies in Education.
- Naiman, N., M. Fröhlich, H.H. Stern and A. Todesco, 1978. The Good Language Learner. Research in Education Series No. 7, Ontario Institute for Studies in Education.

*) For further information on the work and publications of the MLC, please contact the writer. The complete list of publications is also available from the Language Centre for Finnish Universities of Jyväskylä

Håkan Ringbom
Abo Akademi

NORDISKT SYMPOSIUM OM INTERSPRÅK PÅ HANAHOLMEN

Det första nordiska symposiet om interspråk (interlanguage) anordnades på Hanaholmen 27.-31.8.1979. Detta symposium var en uppföljning av den nordiska forskarkursen 1977 om interspråk (se Rolf Palmbergs rapport i Kielikeskusuutisia 1977:4, 1-8).

Förutom de trettio nordiska deltagarna hade nio framstående utomnordiska forskare infunnit sig: S. Pit Corder (Edinburgh), Jack Richards (Singapore), Evelyn Hatch (Los Angeles), John Schumann (Los Angeles), Elaine Tarone (Minneapolis), Eddie Levenston (Jerusalem), Waldemar Marton (Poznań), Michael Sharwood-Smith (Utrecht) och Eric Kellerman (Nijmegen). Därtill deltog ett tiotal finländska observatörer.

Programmet bestod av tre delar: 7 föreläsningar, 13 rapporter om pågående interspråkforskning och 5 arbetsgrupper. De sistnämnda behandlade under sakkunnig ledning följande temata: "Communicative strategies", "input studies", "transfer", "simplification", och "lexis". Avsikten är att publicera gruppledarnas rapportet i nästa nummer av Interlanguage Studies Bulletin (Utrecht). Någon särskild konferensvolym kommer däremot inte att utges.

De nordiska deltagarnas rapporter visade att forskningen om interspråk redan kommit igång på allvar på många håll. Det s.k. PIF-projektet (Projektet i Felanalys) i Köpenhamn, som kanske har det bäst, eller snarare mist illa förspant ifråga om personella och andra resurser, verkar att ha kommit längst. Projektledaren Claus Faerch och hans medarbetare har samlat in ett omfattande material, till stor del på videotape, om danskars engelska. Detta material erbjuder utmärkta möjligheter att studera försökspersonernas beteende i en naturlig talsituation. Hanaholmsauditoriet fick höra framför allt om syntaktisk komplexitet, prosodi och kommunikationsstrategier.

Britterna Michael Sharwood-Smith och Eric Kellerman redogjorde för den avancerade psykolingvistiska modell som de utvecklat i Holland, med särskilt beaktande av transfers roll, och Elisabeth Ingram, Nordens enda professor i tillämpad lingvistik, från Trondheim, kom med en skarp vidräkning med den interspråk forskning som de senaste åren bedrivits med användning av det s.k. BSM (Bilingual Syntax Measure)-testet.

Det mest tankeväckande bidraget gavs kanske ändå av Eddie Levenston från Israel, som med vältalighet och humor framförde en vädjan för utvidgat studium av lexis inom den tillämpade lingvistik. Det är ju ett faktum att mycket av den forskning som bedrivs ger sken av att behandla språket som helhet, fastän den i själva verket bara berör grammatik. Att en djupare förståelse av problemen inom lexis vid språkinläring ändå är absolut nödvändig säger sig självt.

Den relativa avsaknaden av undersökningar av interspråkets lexikaliska aspekter gör att man med förväntan ser fram emot Moira Linnaruds kommande doktorsavhandling från Lund. Linnarud behandlar framför allt frågan vad det är som gör att en text uppfattas som "non-native", skriven av en person som inte har språket som modersmål. Orsakerna behöver ingalunda alltid vara direkta språkfel, och Linnarud koncentrerar sig på tre olika analysformer: lexikalisk täthet (procenten lexikaliska ord i motsats till funktionsord i en text), lexikalisk variation, och lexikalisk sofistisering.

Ovanstående plock i programmet ger kanhända någon uppfattning om vad som just nu är aktuellt inom den tillämpade lingvistik, särskilt språkinläring. Fortsättning följer som känt vid AFinLA-symposiet 23-25 november. Det är att hoppas att nordiska interspråkforskare, på lämpligt sätt kompletterade med utomnordiska experter, också i framtiden skall kunna komma samman till konferenser i stil med den i somras. P.g.a. AILA-kongressen i Lund 1981 kommer emellertid ett sådant möte knappast att äga rum före 1982.

För möjliggörande av Hanaholmsymposiet är arrangörerna stor tack skyldiga främst Nordiska Kulturfonden, men också Letterstedtska Föreningen, Undervisningsministeriet i Finland, America Center och British Council.

Silja Pellinen
Tampereen yliopiston kielikeskus

KANSAINVÄLISEN SEMIOTIIKAN YHDISTYKSEN MAAILMANKONGRESSI WIENISSÄ

Semiotikka on tieteenhaara, joka tutkii symboleja, signaaleja ja erityisesti kielellisiä merkkejä. Wienin yliopistossa viime heinäkuun 2.-6. päivinä järjestetty kongressi oli yhdistyksen toinen maailmankokous. Kongressin aiheet koskivat eri tieteenalojen, mm. kirjallisuuden, arkkitehtuurin

elokuvan ja kielitieteen semiotiikan yhteisiä ongelmia. Kokonaisuudessa ei haluttu painottaa minkään alan semiotiikkaa erityisesti, vaan pyrittiin näkemään eri aloja yhdistäviä piirteitä. Ohjelmassa oli yleisistuntoja ja pyöreän pöydän keskusteluja aiheista estetiikka, formaali semiotiikka ja semiotiikan historia. Niistä muodostui tunnettujen edustajien vuoksi, kuten M. Bense, J. Pelc, U. Eco, Julia Kristeva, T.A. Sebeok ja V. Voigt, varsin kiinnostavia väittelytilaisuuksia. Työryhmiä oli 23. Aiheet vaihtelivat välinekohtaisista viestintärajoituksista, monivälineiseen viestintään, koodin vaihtoon, esitykseen ja toistoon, avant-garden semioottiseen analyysiin, kasvojen välityksellä tapahtuvaan vuorovaikutukseen, kuvan retoriikkaan, fiktiivisten tekstien referenssiin, semiotiikkaan ja kääntämiseen sekä semiotiikkaan ja valtaan. Luetteloa voisi jatkaa.

Lisäksi kahdeksan luennon sarja Wienin perintö esitteli wieniläisten tutkijoiden ja taiteilijoiden saavutuksia nykypäivän näkökulmasta. Mukana olivat mm. Wienin piiri, Wittgenstein, Bühler, Schönberg ja Freud. Sektioissa pidettiin yhtä aikaa 6 - 8 esitelmää. Poster-istunnoissa osanottajat voivat esittää oman panoksensa tällä tavoin avoimeen ohjelmaan. Kustantajat olivat järjestäneet alan lehti- ja kirjanäyttelyitä.

Ohjelman kokoonpanon lähtökohtana, eri tieteenalojen semiotiikan yhteiset ongelmat ja suunnat, oli avoin ja puhutteleva. Käytännössä oli ainakin jossain määrin todettava sen toimivuuden rajoitukset. Kuulijat valitsivat yleensä ohjelmakokonaisuuksista välittämättä lähinnä oman alansa esitelmät. Jokaisen oli suoritettava valintaa. Sektioista haluan mainita mm. W. Chafen (Berkeley) esityksen puhutun ja kirjoitetun kielen eroista ja P. Cassirerin (Göteborg) esitelmän pragmaattisesta stilistiikasta, jossa hän vertasi mm. Grice'n, Jakobsonin ja omia sääntöjään keskustelun edellytyksistä.

Semiotiikka ja kääntäminen

Työryhmässä Semiotiikka ja kääntäminen käsiteltiin aihetta seitsemän alustuksen pohjalta. Ryhmän järjestäjänä toimi W. Wilss Saarlandin yliopistosta Saarbrückenistä. Hänen alaansa ovat sovelletun kielitieteen sekä kääntämisen ja tulkauksen tutkimus ja opetus. Selvittelen seuraavassa käännöstyöryhmän kahta alustusta, joista toinen koskee kirjallisuuden ja runotekstin kääntämistä ja toinen asiatekstin kääntämistä.

Kirjallisuus- ja runotekstin kääntäminen

Esitelmässään Kohti kirjallisuuden kääntämisen semioottista teoriaa

R. De Beaugrande Floridan ja Bielefeldin yliopistoista pyrki luomaan pohjaa kirjallisuuden kääntämisen teorialle. Kirjallisuuden kääntämisen teorian olisi perustuttava useiden alojen osateorioihin. Tähän tarvittaisiin käyttökelpoinen tekstien teoria, erityinen kirjallisuuden tekstien teoria ja kirjallisuuden kääntämiseen eriytetty käännösteoria. Keskeinen ongelma on pystyvätkö tekstien ja kääntämisen yleiset teoriat todella vastaamaan myös kirjallisuutta ja runoutta koskeviin kysymyksiin. Monet käännösteoreetikot ovatkin jättäneet kirjallisuuden tekstit tarkasteluidensa ulkopuolelle. Alustaja katsoi, että hänen kehittämänsä tekstien yleinen teoria pystyy valaisemaan kirjallisuuden kääntämisen semioottisen teorian erityiskysymyksiä.

Kielentutkimuksessa näkyy yleinen suuntaus siirtyä sanojen abstraktien muodostelmien tutkimuksesta kielen k ä y t ö n prosessien tutkimiseen. Käytännön käännöstyössä on jo kauan oltu yhtä mieltä siitä, ettei lähde- ja kohdekielen vastaavuuden tule perustua sanojen tai kielipiillisten rakenteiden vastaavuuteen, vaan t e k s t i e n f u n k t i o i d e n (t e h t ä v i e n) v a s t a a v u u t e e n viestintätilanteissa. Tältä suunnalta voidaan odottaa kielen teorian ja kääntämisen käytännön lähentymistä. Miten kirjallisuuden tekstejä sitten käytetään ja miten tätä käyttöä voidaan välittää toisella kielellä?

Kirjallisuus- ja runotekstit eroavat tunnetusti funktioiltaan muista tekstityypeistä eräissä suhteissa, kuten merkitysten moninaisuudessa ja osien funktioissa. Näitä näkökohtia on kuvattu eri tavoin esim. avoimuutena (Eco), epämääräisyytenä (Iser), polyfunktionaalisuutena (Schmidt) ja polyvalenssina (Schmidt). Alustaja päätyy siihen, että kirjallisuuden kääntämisessä v a s t a a v u u d e n o n o l t a v a l u k i j a n k o k e m u s t e n v a s t a a v u u t t a. Epätarkkana on pidettävä käännöstä, joka estää lukijan vastaavat kokemukset kohdekielessä. Näin on käännettäessä runoja proosaksi. Lukija jää myös ilman omia vastaavia kokemuksia, jos kääntäjä esittää omat vastauksensa alkuperäistekstiin osana tekstiä. Pyrkinessään selittämään, mitä alkuperäinen kirjoittaja tarkoitti, kääntäjä tuhoaa sen kirjallisuus- ja runotekstin nimenomaisen osan, johon yllämainitut kirjallisuusteoreetikot viittaavat. Sellaiset selitykset supistavat merkityksen ja funktion moninaisuutta, johon alkuperäinen kirjoittaja on pyrkinyt.

Lukijan kokemukset voidaan lukkiuttaa myös toisella tavalla. Koska kirjallisuustekstin osat on usein irrotettu niiden jokapäiväisistä merkityksistä ja tehtävistä, on käännettäessä erityisen tärkeätä huomata, miten osia käytetään käsillä olevassa tekstissä.

Keskustelua "vapaasta" ja "sanatarkasta" käännöksestä on pidettävä vääranä kahtiajakona. "Sanatarkka" kääntäjä pitää tekstin pintatason järjestystä tärkeämpänä kuin osien tehtäviä kokonaisuudessa. Hän valinnee usein mielivaltaisesti sanojen yksittäisen merkityksen pysähtymättä sovittamaan merkityksiä laajempiin yhteyksiin. "Vapaan" käännöksen tekijä ottaa huomioon funktiot välittämättä osista, joilla nämä funktiot ilmaistaan. Hän esittää arvionsa tekstin funktioista selitysten ja parafrasien avulla. Nämä kaksi lähestymistapaa olisi mukautettava toisiinsa hiomalla kummastakin äärimmäisyydet.

Löytääkseen muodon ja funktion tasapainon, kääntäjän täytyy pystyä asettamaan etusijajärjestyksiä. Ei voida saada aikaan kaikkien tasojen täyttä vastaavuutta, esim. äänneiden, kieliopin, lauseopin ja sananmerkityksen osalta, mutta voidaan punnita eri tasojen vastaavuusvaatimusten suhteellinen tärkeys. Kun eri tasojen etusijajärjestys on määrätty, kääntämisen seuraava tehtävä on tuottaa samanaikaista vastaavuutta, ts. kieliainesta, joka vastaa yhtä aikaa eri vaatimuksia.

Käännöstä arvosteltaessa voidaan mitata, missä määrin erilaiset vaatimukset on täytetty. Periaatteessa voidaan tyydyttäviä samanlaisia vastaavuuksia aina tuottaa kielijärjestelmien rikkaiden mahdollisuuksien takia. Näiden ei tarvitse olla täsmälleen samoja yhtäaikaista vastaavuuksia kuin ne, jotka alkuperäistekstin kirjoittaja tuotti. Likimääräiset vastaavuudet voivat jonkin verran vaihdella toistensa kattavuuteen nähden. Tärkeää on harkita, ovatko kääntäjän tuottamat samanaikaiset vastaavuudet alkuperäistekstin rakennevaatimusten kannalta perusteltuja.

Kirjallisuuden ja runon käännöksen vastaavuutta on mitattava viestinnässä käytettävien merkkien kannalta. Voimme tarkastella runon pintamuotoa, ovatko esim. riimi ja rytmi säilyneet. Voimme myös vertailla yksittäisten sanojen vastaavuuksia. Beaugrande korostaa erityisesti, että olisi löydettävä keinoja tekstin koossapitävien perusideoiden ja suhteiden esiintuomiseksi. Vertailemalla perusideoiden ja suhteiden verkostoja voimme saada paremman otteen ajatusyhteydestä kuin tarkastelemalla tekstiä rivi riviltä tai lause lauseelta. Jonkin käännöksen paremmuus toiseen verrattuna olisi pyrittävä osoittamaan selvin objektiivisesti todennettavin vastaavuuden normein.

Asiatekstin kääntäminen

Gisela Thiel Saarlandin yliopistosta Saarbrückenistä käsitteli vertailvan tekstianalyysin käyttöä käännösmetodiikan perustana. Katso tarkemmin käännöshankkeen esittelyä julkaisussa Zeitschrift für germanistische Linguistik 6/1978. Vertailussa käytettiin saksan- ja ranskankielistä YK:n 103. yleisistunnon 15.12.1977 päätöslauselmaa 32/109 kansainvälisestä lapsenvuodesta.

Päätöslauselmaa tarkasteltaessa kuvataan sen viestintätilanteen vakioita. Todetaan, että kokouksessa tehdyn päätöslauselman lähettäjä on aina henkilöiden ryhmä eikä yksi henkilö. Tekstin vastaanottajia ovat yleisö, sanomalehtien lukijat ja erilaiset järjestöt. Päätöslauselmassa on välttämättömiä osia:

Tekstin yläosa sisältää viitetiedot, kuten asiakirjanumerot, päivämäärät, päätöslauselmat ja edellytykset. Saksankielisessä tekstissä käytetään tässä osassa usein yhdistelmää prepositio ja verbaalinomini, esim. unter Hinweis auf, in der Überzeugung, in Anerkennung, nach Behandlung. Ranskankielisessä vastineessa on tässä kohdassa usein partisiippirakenteita, kuten rappelant, estimant, reconnaissant, avant examiné.

Päätöslauselman kuvauksessa voidaan käyttää puheakteja, kuten propositionaalisten ja illokutionaaristen aktien sarjaa. Saksankielisessä päätöslauselmassa ovat kohdat 1 - 4 alustajan mukaan m y ö n t e i s e s t i a r v o s t a v i a o s i a :

Die Generalversammlung...

- 1 würdigt die Vorbereitungsarbeit...und begrüsst die Ernennung...
- 2 nimmt mit Befriedigung Kenntnis von der Koordinierung...
- 3 bekräftigt, dass der Hauptschwerpunkt...auf nationaler Ebene liegt...
- 4 spricht den Regierungen ihren Dank aus und appelliert an alle Regierungen

Tekstissä alkaa appelliert -sanan kohdalla k e h o t t a v a o s a , joka jatkuu:

- 5 ersucht alle Gremien der VN...und ersucht das Hilfswerk...
- 6 betont die Bedeutung der aktiven Teilnahme von nichtstaatlichen Organisationen und der Öffentlichkeit...
- 7 bittet die Regierungen...
- 8 ersucht den Generalsekretär...
- 9 beschliesst, die Vorbereitungen weiter zu behandeln...
- 10 gibt der Hoffnung Ausdruck, dass die nichtstaatlichen Organisationen und die Öffentlichkeit...reagieren...

Kehotusosassa sanoma kohdistetaan aivan tietyille vastaanottajaryhmille tai vastaanottajalle. Esimerkissä näitä ovat mm. nationale Regierungen, Teile der eigenen Organisation, nichtstaatliche Organisationen, Öffentlichkeit, die Versammlung selber, der Generalsekretär. Päätöslauseلمان voidaan näin todeta edellyttävän tiettyjä vastaanottajia, joilta odotetaan määrätysuuntaista toimintaa.

Tekstityyppinä päätöslauselma on kolmitehtäväinen (dreifunktional) teksti. Se sisältää esitys-, arvostus- ja kehotusosan. Tekstityyppi saadaan selville, kun tutkitaan, mitkä ovat päätöslauseلمان tärkeimmät viestinnälliset tehtävät. Tekstilajina siitä voidaan myös erottaa alalajeja, kuten kansalliset ja kansainväliset päätöslauseلمان. Kansainvälisissä päätöslauseلمانissa on edellytysosana usein johdanto-osa. Päätöslauseلمان saksan- ja ranskankielistä vastinetta toisiinsa verrattaessa todetaan, että niissä käytetään molemmilla kielillä runsaasti omia sanaston ja lauseopin alan tavaksi muodostuneita ilmauksia.

Tekstityyppien pohjalta lähtevä ja tekstilajin viestintätilanteen vakioita kuvaava menetelmä auttaa hahmottamaan käännöstekstiä. Tekstirakenteen osalta todetaan puheaktityypit ja näiden järjestys tekstissä sekä pintarakenteen kielellisten osarakenteiden koostumus. Tutkitaan myös, millä tavalla tärkeimmät viestinnälliset tehtävät on yhdistetty toisiinsa ja minkälainen on lähettäjä-vastaanottaja -suhde. Puheaktien selvittäminen nopeuttaa tekstin jäsenystä. On selvää, että tällainen empiiriseen aineistoon perustuva vertaileva tekstianalyysi tulee asettamaan uusia kysymyksiä; se avaa myös uusia näkökulmia kääntämisen opetukseen ja käytännön käännoistyöhön.

Tämän päivän käännoistutkimus korostaa tekstien funktionaalisuutta ja viestivyyttä. Toivottavasti se semioottisen näkökulman avulla lisää entisestään kiinnostusta kääntämiseen.

Sirkka Laihiala-Kankainen
Korkakoulujen kielikeskus

SUOMALAIS-NEUVOSTOLIITTOINEN KÄÄNTÄJÄSEMINAARI

II suomalais-neuvostoliittolainen kääntäjäseminaari pidettiin 26.-28.10.1979 SNTL:n kulttuuri- ja tiedekeskuksessa Helsingissä.

Seminaari oli tavallaan jatkoa v. 1976 järjestetyille vastaanlaiselle koulutus- ja tapaamistilaisuudelle. Seminaarin suunnittelusta päävastuun kantoi Neuvostoliittoinstituutti, mukana järjestelyissä olivat myös Tekniikan sanastokeskus, Suomen kääntäjien ja tulkkien liitto, Suomi-Neuvostoliitto-seuran kirjallisuusjaosto ja SNTL:n kulttuuri- ja tiedekeskus. Ilmoittautuneita osanottajia oli lähes kolme sataa venäjän kielen parissa työskentelevää henkilöä eri puolilta Suomea. Alustajina kuultiin sekä suomalaisia että neuvostoliittolaisia asiantuntijoita.

Seminaarin avasi opetusministeri Kalevi Kivistö. Tervehdyksensä seminaarin osanottajille esittivät myös Neuvostoliittoinstituutin neuvottelukunnan venäjän kielen jaoston puheenjohtaja Igor Vahros ja Neuvostoliiton valtuuskunnan johtaja K.S. Gorbačevič.

Ensimmäisen seminaaripäivän ohjelmaan sisältyi kaikille yhteisiä yleisluentoja, jonka jälkeen jakaannuttiin kolmeen työryhmään: kaunokirjallisuuden kääntäjät, asiatekstit I (uutistoimistojen ja julkisen sektorin kääntäjät) ja asiatekstit II (tekniikan kääntäjät).

Seminaarin ensimmäisen alustuksen piti Turun kieli-instituutin johtaja Atso Vuoristo. Hän esitteli Suomen uudistuvaa kääntäjä- ja tulkkikoulutusta, jonka keskeisenä tavoitteena hänen mielestään on kääntäjäkoulutuksen tieteellisen perustan laajeneminen ja syveneminen, koulutuksen yleinen tietelistäminen ja tutkimusluontoinen opiskelu.

Venäjän kielen kääntäjien ja tulkkien jatko- ja täydennyskoulutuksen ongelmista kertoi kääntäjä Ulla-Liisa Heino. Hän totesi, että erityisesti venäjän kielen kääntäjillä jatkokoulutustilaisuuksia on ollut vähän, vaikka heitä tällä hetkellä on Suomessa jo melkoinen joukko: mm. Suomen kääntäjien ja tulkkien liittoon kuuluu lähes 150 jäsentä, joilla yhtenä käännoiskielenä on venäjä.

Kaunokirjallisuuden kääntäjien ryhmässä kuultiin useita varsinkin mielenkiintoisia alustuksia. Prof. Erkki Peuranen aloitti toisen päivän ohjelman esitelmällään "Kääntämisen teoria - kieli- vai kirjallisuustiedettä". SNTL:n kirjailijaliiton edustajana esiintyi Jelena Nikolajevskaja, joka laajassa alustuksessaan käsitteli kaunokirjallisuuden kääntämisen erityispiirteitä. SNTL:n tiedekatemian tutkija K.S. Gorbačevič piti seikkaperäisen esitelmän venäjän kirjakielen normien nykyisestä kehitysvaiheesta. Ryhmässä selviteltiin monipuolisesti käännoistyön ongelmia myös kirjallisuuden eri alueilla: kuultiin puheenvuorot suomennettavan neuvostokirjallisuuden valintaperusteista (FL Pekka Pesonen), runouden kääntämisestä (FK Raija Rymin) ja näytelmien suomentamisesta (FM Marja Jänis). Viimeisen seminaari-

päivän ehkä mielenkiintoisin esitelmä oli SNTL:n kirjallisuusliiton edustajan, J.F. Petriševan alustus kirjakielen ulkopuolisen sanaston käytöstä venäjänkielisessä nykyproosassa.

Kaikille käännöstyön piirissä toimiville tärkeitä neuvoja sisältyi prof. Barhudarovin (Moskovan vieraiden kielten instituutti) alustukseen "Neuvostoliittolaisten reaalioiden kääntäminen". Reaalioksi alustaja määritteli tietyille sosiaaliselle ja kansalliselle ympäristölle ominaiset materiaalsen ja henkisen kulttuurin ilmiöt sekä yhteiskunnallis-poliittiset instituutiot, joille ei toisessa kielessä ole valmiita vastineita. Alustaja eritteli erilaisia keinoja, joilla reaaliota voidaan kehittää. Kääntämistapa riippuu olennaisesti kyseessä olevan tekstin luonteesta. Asiatekstien ryhmissä keskityttiin pääasiassa sanasto- ja termityön kysymyksiin. Dipl.ins. Osmo Ranta Opetusministeriöstä selvitti erityisalojen ammattikielen termityötä ja termilähteiden käyttöä. Valmiista ja tekeillä olevista sanastoista kertoi Tekniikan sanastokeskuksen johtaja Heidi Suonuuti. Käytännön termityöstä esimerkkinä kuultiin kääntäjä Jukka Heikinheimon kokemuksia Suomalais-englantilais-venäläisen atk-sanakirjan laatimiseen liittyvistä ongelmista. Lisäksi tarkastettiin ja korjattiin ryhmätyönä suomesta venäjään tehtyä tekniikan käännöstä, käytettiin useita puheenvuoroja tekniikan asiantuntijan ja kääntäjän yhteistyöstä, tutustuttiin tekniikan merkkikielen ja Suomen ja Neuvostoliiton taloudellista ja tieteellistä yhteistyötä harjoittavien laitosten terminologiaan.

Alustusten pohjalta käytiin myös vilkasta yleisökeskustelua, jota jatkettiin epävirallisemmissa merkeissä Neuvostoliittoinstituutissa järjestetyllä vastaanotolla. Halukkailla oli myös mahdollisuus osallistua saunomiseen ja illallisiin Hanasaareissa. Osanottajien suuri lukumäärä ja aktiivisuus osoittavat, että seminaarin aihepiiri oli ajankohtainen ja kiinnostava. Toivottavasti Neuvostoliittoinstituutti jatkaa jo traditioksi tullutta vuosittaisen koulutus- ja tapaamistilaisuuksien järjestämistä venäjän kielen parissa työskenteleville.

T I E D O T U K S I A - I N F O R M A T I O N

PSYKOLINGVISTIIKAN SEMINAARI

(Huom. uusi päivämäärä!)

Suomen sovelletun kielitieteen yhdistys (AFinLA) järjestää Jyväskylän yliopistossa 7. - 8. tammikuuta 1980 seminaarin kielipsykologisista ja psykolingvivistisistä ongelmista kiinnostuneille psykologeille, kieli-tieteilijöille ja lähialojen edustajille. Seminaari on tarkoitettu sekä tutkijoille että opinnäytteiden tekijöille.

Osanottajilla on mahdollisuus pitää n. 15 minuutin esitelmä tai alustus omalta alaltaan, jonka jälkeen varataan 15 min. keskusteluun. Lisäksi varataan mahdollisuus henkilökohtaiseen kanssakäymiseen ja ryhmäkeskusteluihin. Seminaarin tavoite on tieteidenvälisen mielipiteenvaihdon vilkastuttaminen ja yhteistyön kehittäminen.

Alustavat ilmoittautumiset pyydetään lähettämään Matti Leiwolle 5.12. mennessä. Lopullinen ohjelma pyritään toimittamaan ilmoittautuneille joulukuun puoliväliin mennessä. Etusija annetaan esitelmän pitäjille jos osanottajamäärää joudutaan karsimaan.

Kari Sajavaara
Englannin kielen laitos
Jyväskylän yliopisto
40100 Jyväskylä 10

Matti Leivo
Fonetikka ja yleinen kielitiede
Jyväskylän yliopisto
40100 Jyväskylä 10

Ilmoittautumiskaavake sivulla 41. Ilmoittautumisaikaa on jatkettu 15.12. saakka.

LANCASTER SEMINAR FOR EUROPEAN TEACHERS OF ENGLISH

MARCH 24th to APRIL 3rd, 1980.

The seminar has three linked aims:

1. To improve the participants' own skills in English.
2. To make participants aware of current developments and innovations in English Language Teaching methodology.
3. To offer participants opportunities for observing and evaluating the teaching of English and foreign languages in a range of educational institutions.

Further information: The Director
Institute of European Education,
S. Martin's College,
Bowerham, LANCASTER LA1 3JD,
England.

Institute for English Language Education University of Lancaster

* **IN-SERVICE COURSES : SUMMER 1980**
Advanced courses for experienced English Language Teachers

COURSE A : 7 July to 1 August 1980
The Teaching of Study Skills for English Literature *

COURSE B : 4 August to 29 August 1980
Practical Analysis of Authentic Discourse for English
Language Teaching *

For further details and application forms write to:

The Secretary, Institute for English Language Education
University of Lancaster, Bowland College, Lancaster
LA1 4YT, England

Director: Christopher N. Candlin MA MPhil
Deputy Director: Michael P. Breen MA

* Both these 4-week in-service Courses can be credited as part of the Diploma of Advanced Studies in Education (Linguistics & English Language Education) offered by the Institute for English Language Education through the University of Lancaster, School of Education. They can also be assessed for transfer of credits to institutions overseas.

The Centre for English Studies

Bletchington Park, Oxford, England. OX5 3DW
Telephone: Bletchington (08695) 333/300
Telex: 83147 VIA OR/CES

REFRESHER COURSES FOR OVERSEAS TEACHERS

Summer Courses 1980

DATES

- (i) 23rd June - 11th July, 1980
- (ii) 14th July - 1st August, 1980
- (iii) 4th - 22nd August, 1980

TREDJE NORDISKA TVASPRÅKIGHETSSYMPIOSIET

i Umeå onsdagen den 4 och torsdagen den 5 juni 1980. Preliminär anmälan sker på bifogande blankett (s. 41) helst före den 15 dec. 1979. Definitiv anmälan om föredrag, med abstract, skall skickas senast den 4 februari 1980 till adressen nedan. - För deltagare i symposiet kan inkvartering ordnas på hotell Aliden (studentrum).

Symposiets adress: Tredje nordiska tvåspråkighetssymposiet
Institutionen för lingvistik
Umeå universitet
901 87 Umeå

Upplysningar och vidare information:

Eva Ejerhed (tel. 090/165692 (tjr) 165677 (sekr))
Inger Henrysson (tel. 090/165455)

1980 LINGUISTIC AND TESOL INSTITUTE

The 1980 Linguistic Institute sponsored by the LSA and the University of New Mexico to be held on the campus of the University of New Mexico in Albuquerque June 16 - Aug. 8, 1980. 2nd Summer Institute of TESOL will be held jointly with the 1980 Linguistic Institute. Theme of the Institutes is "Linguistics in New World Context: Language in Society and Education". There are seven broad categories out of which courses can be chosen, eg. Sociolinguistics and Bilingual Education, Psycholinguistics and Bilingualism, and Language Teaching.

For further information contact Tuula Hirvonen, Dpt. of English, University of Jyväskylä, 40100 Jyväskylä 10, tel. 941-291 625 (work), 941-216 114 (home).

1st announcement

3rd EUROPEAN SYMPOSIUM ON LSP (LANGUAGE FOR SPECIAL PURPOSES)
in Copenhagen

DATE: AUGUST 1981
Specific date to appear later.

PRAKTISK LINGVISTIK: en ny skriftserie från Institutionen för lingvistik vid Lunds Universitet

PRAKTISK LINGVISTIK nr 3 utgör ytterligare en rapport från projektet Optimering av svenskt uttal som syftar till att förbättra uttalsundervisningen i svenska. Till PRAKTISK LINGVISTIK 3 hör ett kassetband med 26 ljudillustrationer med ca 50 minuters speltid.

PRAKTISK LINGVISTIK sänds ut till studieförbund, AMU-centra, universitetsinstitutioner, berörda myndigheter m fl. Enskilda personer kan få PRAKTISK LINGVISTIK 3 (127 sidor med kassetband) genom att sätta in 20:- på postgirokonto 439 34 92 - 6. Glöm inte att ange avsändaren samt vilket nummer beställningen gäller. PRAKTISK LINGVISTIK nr 1 innehöll rapporter från projektet Optimering av svenskt uttal och var författat av Eva Gårding och Robert Bannert. PRAKTISK LINGVISTIK nr 2 innehöll flera uppsatser som behandlar alfabetiseringsundervisningen och tröskelnivåer för invandrarundervisningen och var redigerat av Kenneth Hyltenstam:

PRAKTISK LINGVISTIK
Institutionen för lingvistik
Lunds Universitet
Helgonabacken 12
223 62 LUND
Tfn 046 - 12 41 00 ank 786

MICHIGAN STATE UNIVERSITY ANNOUNCES

the availability of instructional materials produced by the university faculty and states terms for their use. Among the materials is a language laboratory programme for advanced students, designed to facilitate the transfer from classroom English to authentic situations. For further information please contact:

Instructional Media Center
Marketing Division
Michigan State University
East Lansing, Michigan 48824
(517) 353-9229

(Lisätietoja saa myös Korkeakoulujen kielikeskuksesta.)

AFinLan UUTISIA

AfinLan julkaisu n:o 26 on ilmestynyt. Teoksen nimi on Grammatikmodeller och alternativa begreppssystem i modersmålet, ja sen on toimittanut Auli Hakulinen. Suomenkielinen versio ilmestyy AFinLan julkaisusarjassa ensi vuoden alussa.

Julkaisun n:o 26 hinta on 25 mk (jäseniltä 12,50), ja sitä voi tilata joko ositteella AFinLA, Englannin kielen laitos, Jyväskylän yliopisto, 40100 Jyväskylä 10 (jäsenet) tai Akateeminen kirjakauppa, PL 128, 00101 Helsinki 10 (muut kuin AFinLan jäsenet).

UUSI JULKAISU KORKEAKOULUJEN KIELIKESKUKSEN JULKAISUSARJAAN

Korkeakoulujen kielikeskuksen julkaisusarjassa ilmestyy no 12/1979, Pekka Hirvonen, Testing the ability to analyse language material in university student selection.

KIELIKESKUKSEEN SAAPUNUTTA KIRJALLISUUTTA

Publications received by the Language Centre for Finnish Universities

AFinLan vuosikirja 1979. Äidinkielen kielioppimallit: äidinkielen ja vieraiden kielten opettajien odotuksia. Toim. L. Kurki-Suonio, H. Paunonen, M.-L. Piitulainen. Suomen sovelletun kielitieteen yhdistyksen (AFinLan) julkaisuja 25. Tampere 1979

Access to English. Open road. Workbook. Oxford University Press. 1979

Coles, M. & B. Lord: Access to English. Turning point. Workbook. Oxford University Press 1979

Doyle, A.C. & D.K. Swan: Sherlock Holmes & the dancing men. Longman 1979

Forskning I. Fremmedsprogspædagogik. Statens Humanistiske Forskningsråds symposium 1978. Arkona 1979

Helsingin seudun korkeakoulujen kielenopetustyöryhmä. Eläinlääketieteellisen korkeakoulun, Sibelius-Akatemian, Svenska social- och kommunalhögskolanin ja Taideteollisen korkeakoulun sekä Helsingin yliopiston kielikeskuksen kielenopetuksen kehittämissuunnitelma 1980-83. Helsingin yliopisto. Opintoasiaintoimisto. Sarja A. Tutkimuksia ja selvityksiä 14/1979.

Kirjastotermien sanakinja. Neuvostoliittoinstituutin julkaisusarja A 10. Helsinki 1979

Klein, H.A. (ed.): The quest for competency in teaching reading. International reading association. (IRA) 1972

Mushan, R.: The storm. Longman 1979

Niemi, J.: Syntaktisten yksikköjen, rajojen ja painon problematiikkaa: ratkaisumalleja ja kehitysnäkymiä. Joensuun korkeakoulu, Kielten osaston julkaisuja 3. Joensuu 1979

Novitsky, A.: Eläintieteellinen sanasto 2. Linnut. Suomi-venäjä-latina. Neuvostoliittoinstituutti 1978

Novitsky, A.: Eläintieteellinen sanasto 3. Matelijat ja sammakkoeläimet. Suomi-venäjä-latina. Neuvostoliittoinstituutti 1978

O'Neill, R.: Kernel one. Student's book. Longman 1978

O'Neill, R.: Kingsbury, T., Yeadon, E.T., Cornelius, Jr.: Student's tests. American Kernel Lessons: Intermediate. Longman 1978

Reading and thinking in English. Concepts in use, exploring functions, discovering discourse, discourse in action. Oxford University Press 1979

Recherches et échanges. Revue de l'Union des Professeurs de Langues Etrangères des Grands Etablissements Supérieurs Scientifiques. (U.P.L.E.G.E.S.S.). Tome 4, Numéro 1, janvier 1979

Recherches et échanges. Revue de l'Union des Professeurs de Langues Etrangères des Grands Etablissements Supérieurs Scientifiques. (U.P.L.E.G.E.S.S.). Tome 4, Numéro 2, juin 1979

Robertson, D., R. Kingsbury: Survive the savage sea. Stage 3. Longman 1978

Underwood, M.: Have you heard...? Listening Comprehension. Oxford University Press 1979

Victor, P.: The face on the screen and other short stories. Longman Structural Readers: Fiction. Stage 2. Longman 1978

ENGLISH SUMMARY

In his account of the development of self-study language learning in the laboratory at university level Paul Kostera discusses among other things the categories of student involved, the need for student motivation, the types of programme needed, the integration of self-study with other language tuition offered, and the practical arrangements involved. He also supplies a bibliography of literature on language self-study published in Finland.

Håkan Ringbom reports on the first Nordic symposium on interlanguage arranged at Hanasaari, 27th-31st Aug., 1979, briefly summarizing some of the talks given there. The symposium was attended by 30 Nordic participants, 9 prominent researchers from other parts of the world, and, in addition, about 10 Finnish observers. The programme consisted of 7 lectures, 13 reports on ongoing research, and 5 work groups. The group leaders' reports will be published in the next issue of the *Interlanguage Studies Bulletin* (Utrecht).

Silja Pellinen reports on the world congress of the International Semiotics Association held in Vienna, 2nd-6th July, 1979, with particular reference to R. De Beaugrande's lecture on the formulation of a theory for a methodic approach to the translation of factual prose. (See: *Zeitschrift für germanistische Linguistik* 6/1978).

Sirkka Laihiala-Kankainen reports on the second Finnish-Russian translators' seminar held in Helsinki, 26th-28th Oct., 1978, briefly introducing the numerous topics discussed which ranged from reforms in the training of translators and interpreters in Finland to the problems attached to the compilation of a Finnish-English-Russian dictionary of automatic data-processing terms. The seminar was attended by nearly 300 participants from various parts of the country who were divided into three work groups: for translators of literary texts, for translators working for news agencies or in the public sector, and for those engaged in translating technological texts.

The Finnish Association of Applied Linguistics (AFinLA) will arrange a seminar on the problems of language psychology and psycholinguistics at Jyväskylä University, 7th-8th Jan., 1980. The seminar is intended for psychologists, linguists, and representatives of related fields. Participants are invited to give short talks (approx. 15 mins) about their own field of research. These will be followed by 15 minute-discussions. There will also be opportunities for informal and group discussion. Prospective participants should contact Matti Leiwo by 15th Dec. If the number of participants has to be limited, those presenting a topic will be given preference.

ILMOITTAUTUMINEN PSYKOLINGVISTIIKAN SEMINAARIIN 7. - 8.1.1980

NIMI:

PUH.

OSOITE:

ESITELMAN NIMI/AIHE: _____

Insändes till:

Tredje nordiska tvåspråkighetssymposiet
Institutionen för lingvistik
Umeå universitet
901 87 Umeå

Preliminär anmälan:

Namn:

Adress:

Postnr och ort:

Telefon:/.....

1. Jag representerar:

2. Jag är intresserad av att delta och hålla ett föredrag
med (preliminär) titel:

.....

3. Jag är intresserad av att delta, men avser inte att
hålla föredrag.

4. Jag är intresserad och vill ha ytterligare information
on symposiet.

Korkeakoulujen kielikeskuksen johtokunta 1.8.1978-31.7.1980

Varsinaiset jäsenet

Varajäsenet

Kielikeskuksen johtaja Olo Berggren
Lappeenrannan teknillinen korkeakoulu

Kielikeskuksen esimies Marja Renkonen
Teknillinen korkeakoulu

Apul.prof. Fred Karlsson
Turun yliopisto

Apul.prof. Mirja Saari
Helsingin yliopisto

Prof. Raimo Konttinen
Jyväskylän yliopisto

Lehtori Matti Leiwo
Jyväskylän yliopisto

Korkeakoulujen kielikeskuksen esimies Liisa Lautamatti
(virka vapaa 1.1.-31.12.1979, puh. 941-291621)
Korkeakoulujen kielikeskuksen vs. esimies Liisa Kurki-Suonio
(vs. 10.9.-31.12.1979, puh. 941-291720)

Prof. Lauri Lindgren
Turun yliopisto

Amanuessi Pirkko Lindqvist
Turun yliopisto

Apul.prof. Muusa Ojanen
Joensuun korkeakoulu

Lehtori Ulla Summala
Oulun yliopisto

Esittelijä Leena Pirilä
Opetusministeriö

Esittelijä Leena Luhtanen
Opetusministeriö

Prof. Matti Rissanen
Helsingin yliopisto

Lehtori Olli Nuutinen
Helsingin yliopisto

Johtaja Pauli Roinila
Savonlinnan kieli-instituutti

Johtaja Leena Lehto
Kouvolan kieli-instituutti

Prof. Kari Sajavaara, pj.
Jyväskylän yliopisto
(puh. 941-291620)

Apul.prof. Jaakko Lehtonen
Jyväskylän yliopisto

Tutkija Sauli Takala
Jyväskylän yliopisto

Apul.prof. Teuvo Piippo
Jyväskylän yliopisto

Apul.prof. Jorma Vuoriniemi
Helsingin kauppakorkeakoulu

Kielikeskuksen johtaja
Liisa Kurki-Suonio
Tampereen yliopisto

Tutkija Marjatta Ylönen
Korkeakoulujen kielikeskus
(virka vapaa 21.9.1979-30.4.1980)

Tutkija Sirkka Laihiala-Kankainen
Korkeakoulujen kielikeskus

Filol.maist. Maarit Hakkarainen
Suomen ylioppilaskuntien liitto

FK Marjatta Lehtinen
Suomen ylioppilaskuntien liitto

Sihteeri: Aman. Liisa Ruuska
Korkeakoulujen kielikeskus
puh. 941-291722 (ohivalinta)
941-291211 (vaihte)